

Motion till SBR:s kongress 2025

Jag anser att dagens bitidning i stort och smått saknar relevans för att bedriva och fördjupa min biodling. Än alvarligare är att det också i stora stycken förhåller sig så mellan lokalföreningen och riksplanet och distrikt och riksplanet. En av de saker som saknas är den offentliga dialogen mellan medlemmarna och styrelsen, tidigare fördes den i bitidningen under rubriken "Kritik och försvar". Ibland var det ingen som hade något att säga andra gånger kunde 4 – 5 sidor fyllas. Meningsutbytet mellan riksstyrelsen och medlemmar höll samman förbundet, ledde till ökade kunskaper hos alla, gjorde det möjligt för medlemmar att påverka beslut innan de fattades och hjälpte till att vägleda styrelsen om de frågor som biodlare tyckte var mest angelägna. I förlängningen ledde det också till att bredda rekryteringsbasen till styrelsen. Den vanliga vägen på den tiden var att man först visade sitt engagemang i en viss fråga, skrev om den, föreslog olika lösningar och gjorde sig kända den vägen för alla medlemmar.

En annan spalt som saknas är en frågespalt för allehanda frågor som rör nybörjare såväl som etablerade biodlare. Förr fanns det en sådan spalt där man kunde ställa sina frågor och olika erfarna biodlare gav välgrundade svar. Att vara biodlare är som jag ser det ett livslångt lärande och då behövs också någonstans att vända sig med de problem och iakttagelser man gör under vägen. Dagens bitidning fyller inga av dessa behov anser jag, och det här är det många fler bland medlemmarna som anser.

Jag föreslår att riksförbundsmötet beslutar att:

Införa en insändarspalt i bitidningen där medlemmar och styrelsen kan diskutera frågor av intresse, och där styrelsen under beredningen av olika ärende för fram sina olika ställningstaganden innan beslut fattas. Det här kan liknas vid en sorts remissrunda så att medlemmar kan påpeka eventuella brister i de olika förslagen.

Införa en frågespalt där medlemmar kan ställa sina frågor och funderingar och där olika erfarna biodlare kan besvara dessa.

För att få en djupare insikt i dessa resonemang och förslag till SBR:s kongress rekommenderas att läsa bilagan "Bidemokrati" till denna motion.

Torbjörn S Kuylenstierna

Medlemsnr: 105399

Bidemokrati

Organisationen SBR hänger inte längre ihop mellan lokalförening, -distrikt och riksplanet. Orsakerna till det här har naturligtvis flera olika samverkande faktorer och förklaringar. Jag vill här lyfta två av dem. Den ena är den modell av demokratisk styrning som numera tillämpas i vår organisation. Den andra är bristen på relevans för den vanlige biodlaren av föreningen som sådan. På båda står en hel del av lösningen att finna i en annan användning av bitidningen.

För att belysa skillnaden i demokratisk styrning kan man som utgångspunkt ta januarinumret av Bitidningen från 1951. På 5 sidor ges av Carl Hammar en noggrann sammanställning av den svenska honungsmarknaden som vid denna tid befann sig i kraftig obalans då det producerades betydligt mer än det försålles. I samma nummer fanns det 4 fullskrivna insändarsidor, under rubriken "Försvar och kritik", där de flesta skrev om dessa problem. Debatten och synpunkter kring denna, och andra frågor, fortsatte under året. I novembernumret lades en omfattande utredning och förslag på hur denna fråga skulle lösas fram av styrelsen. De hade fått uppdraget av riksförbundsmötet 1950. Debatten och synpunkterna kring förslagen fortsatte i de efterföljande Bitidningarna tills beslut togs.

Den här modellen av dialog innan beslut fattades i vad frågan än gällde var länge en väl beprövad modell för styrning inom SBR. Förutom att man som enskild medlem kontinuerligt kunde se vad som pågick kunde man också vara med och påverka. Den här modellen innebar dessutom en enorm kunskapsöverföring och förkovran mellan den enskilde och styrelsen i båda riktningarna.

En debatt som baseras på fakta av olika slag, både på ett övergripande plan, som en väl utförd utredning, och för den verklighet den enskilde biodlaren lever i befrämjar bra beslut. Visar det sig sedan att det inte var en bra lösning, eller att verkligheten förändrats, till exempel på grund av förändrad lagstiftning, så hade man dels en kunskapsgrund att stå på, men också möjlighet att på nytt diskutera frågan.

I honungsfrågan och lösningen på den tog det närmare 40 år av debatt och beslut innan vi i SBR hade en egen distributionskanal som kontrollerade alla steg fram på 70-talet och som alla medlemmar kunde ha nytta av. Modellen befrämjar nämligen också långsiktighet mer än något annat. Vet man vad målet är kan man på ett helt annat sätt också bygga stabilt från grunden bit för bit.

I kontrast till detta kan modellen att förändra honungsreglementet lyftas fram. Denna har de senaste åren förändrats flera gånger om utan någon debatt värd namnet där medlemmarna kan delta och föra fram sina synpunkter till allmän beskådan. Denna fråga kanske inte är den viktigaste, men den belyser på ett utmärkt sätt den genomgående modell av styrning för organisationen SBR som tillämpats av styrelser i SBR de senare åren.

Vi har inte längre någon spalt för nybörjare i Bitidningen, ej heller någon kunnig person som kan, eller vill svara på olika frågeställningar kring biodlingsfrågor. Vi har dock en tidning som följer med de senaste modesvängarna inom tidningsbranschen, med väldigt mycket yta för bilder, och som mer tycks vara en reklamprodukt för hur tjusigt det är att vara biägare. Hjälp med att vara biodlare får man däremot söka någon annan stans, till exempel i utländska bitidskrifter.

Redan de gamla grekerna förstod att man måste ha ett torg där alla kan delta för att ett demokratiskt samtal ska kunna föras. Utan detta förmedlas och fördjupas inte kunskaper av olika slag mellan olika nivåer i en organisation, och i längden kommer den då att mista all relevans för medlemmarna. Bitidningen är det torget för oss, det finns inget annat som i dag kan fylla den funktionen. Jag anser med bestämdhet att denna rollen återigen skall tas av Bitidningen om vi ska kunna överleva och utvecklas som demokratisk organisation. För mig, och här tror jag att jag talar för många, är det viktigare med åsiktsutbyte och kunskapsförmedling hur det än framförs, långt eller kort, bra eller mindre bra uttryckt, än den bitidning vi har idag. Det är vi medlemmar som betalar för den och det är vi som också vill ha nytta av den. Nu är det så för mig att vill jag ha nytta av bitidningen är jag hänvisad till att läsa gamla bitidningar där dessa, och andra, metoder för kunskapsförmedling tillämpades.

Torbjörn S Kuylenstierna